

BESLUIT

Besluit van de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit als bedoeld in artikel 37, eerste lid, van de Mededingingswet.

Betreft: 125/Cadans - Stigas GUO

Nummer: 125/17.b91

1. Op 27 februari 1998 heeft de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit een melding ontvangen waarin is medegedeeld dat de onderneming Stigas GUO Groep NV en de onderneming Cadans Holding BV het voornemen hebben een concentratie als bedoeld in artikel 27 van de Mededingingswet aan te gaan. Van de melding is mededeling gedaan in de Staatscourant **43** van 4 maart 1998. Naar aanleiding van de mededeling in de Staatscourant zijn geen zienswijzen van derden naar voren gebracht.

I. DE PARTIJEN

2. De holdingmaatschappij Stigas GUO Groep NV (hierna: "Stigas") is een naamloze vennootschap, opgericht naar Nederlands recht. De aandelen van Stigas zijn in handen van de Stichting GUO Publiek Beheer en de Stichting Administratiekantoor SGG. Stigas is de moederonderneming van GUO Uitvoeringsinstelling BV, SGG Beheer BV, Stigas BV, Stigas Agrarisch Preventief BV, Stigas Arbodienst BV, Care Team BV, SGG Collectief BV, Sigma BV, GUO Fondsenbeheer BV, GUO Secretariaatscentrum BV, SGG Diensten BV en SGG Leasing BV. Binnen Stigas kunnen de volgende activiteiten worden onderscheiden. Naast een aantal werkzaamheden in het kader van de uitvoering van de werknemersverzekeringen ("publieke activiteiten") worden ook werkzaamheden uitgevoerd, die op het terrein liggen van automatisering, facilitaire dienstverlening, assurantie-bemiddeling en administratieve dienstverlening ("private activiteiten").

3. Cadans Holding BV (hierna: "Cadans") is een besloten vennootschap, opgericht naar Nederlands recht. De aandelen van Cadans zijn in handen van Stichting Cadans Holding en Stichting Cadans Groep. Cadans Holding BV is de moederonderneming van Cadans Uitvoeringsinstelling BV, Cadans Tussenholding BV, Cadans Intermediair BV, Cadans Assurantie Administratie BV, Cadans Administratieve Dienstverlening BV, Cadans Informatisering BV, Cadans Faciliteiten BV, Cadans Gegevenslogistiek BV en de onderlinge Waarborgmaatschappij Assuron U.A. Binnen Cadans kunnen de volgende activiteiten worden onderscheiden. Naast een aantal werkzaamheden in het kader van de uitvoering van de werknemersverzekeringen ("publieke activiteiten") worden ook werkzaamheden uitgevoerd, die op het terrein liggen van automatisering, facilitaire dienstverlening, assurantie-bemiddeling, administratieve dienstverlening en gegevenslogistiek ("private activiteiten").

II. DE GEMELDE OPERATIE

4. De gemelde operatie houdt in dat Cadans Holding BV en SGG Stigas

GUO Groep NV per 1 juli 1998 een juridische fusie aangaan. Door de fuserende vennootschappen wordt bij de fusie een nieuwe vennootschap opgericht, die het vermogen van die vennootschappen onder algemene titel verkrijgt. Beide fuserende vennootschappen zullen na de fusie verdwijnen. De huidige aandeelhouders worden automatisch aandeelhouder van de nieuwe vennootschap. Partijen hebben medegedeeld dat in verband met de specifieke eisen die worden gesteld aan groepen waarvan een erkende uitvoeringsinstelling voor sociale verzekeringen deel uitmaakt, de structuur van de groep na de fusie in hoofdlijnen bestaat uit een holdingmaatschappij met diverse werkmaatschappijen, gescheiden in een publiek en een privaat deel. Hiertoe zijn de aandelen in de nieuwe holding opgesplitst in A-aandelen, die betrekking hebben op de "publieke activiteiten", en B-aandelen, die betrekking hebben op de "private activiteiten". Partijen hebben bij de melding voorts medegedeeld dat naar hun voorlopig oordeel de concentratie niet gemeld had behoeven te worden, omdat naar hun oordeel (a) de uitvoeringsinstellingen niet als onderneming in de zin van de Mededingingswet kunnen worden beschouwd en (b) de uitvoeringsinstellingen voor sociale verzekeringen ook na de fusie volledig zelfstandig blijven. Voor zover rechtens vereist, hebben partijen uit een oogpunt van zekerheid de voorgenomen transactie bij de Nederlandse mededingingsautoriteit gemeld. Op beide genoemde aspecten (a) en (b) wordt in het navolgende ingegaan.

III. TOEPASSELIJKHEID VAN DE MEDEDINGINGSWET

(a) Het ondernemingsbegrip

5. Partijen hebben verklaard dat de uitvoeringsinstellingen niet als onderneming in de zin van de Mededingingswet kunnen worden beschouwd, terwijl de omzet van de "private activiteiten" van partijen niet toereikend zou zijn om de omzeldrempel van 250 miljoen gulden te bereiken. De voorgenomen concentratie is volgens partijen derhalve niet meldingsplichtig.

6. Volgens de meldende partijen kunnen hun publieke activiteiten worden omschreven als "het uitvoeren van werknemersverzekeringen". De belangrijkste taken in dat verband zijn volgens partijen de sociaal-medische begeleiding, arbeidstoeleiding, het innen van premies en verstrekken van uitkeringen aan verzekerden. Partijen stellen voorts dat de kennis en expertise die voor de uitvoering van de verschillende sociale verzekeringen nodig is, zodanig op elkaar gelijkt, dat gesproken kan worden van één markt voor het uitvoeren van verzekeringen.

7. In de Mededingingswet is aangesloten bij het ondernemingsbegrip in het Europese mededingingsrecht. Artikel 1, onder f, van de Mededingingswet bepaalt dat voor de toepassing van die wet onder een onderneming moet worden verstaan een onderneming in de zin van artikel 85, eerste lid, van het EG-Verdrag. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij de uitleg van het begrip "onderneming" tot uitgangspunt genomen "elke eenheid (-) die een economische activiteit uitoefent, ongeacht haar rechtsvorm en de wijze waarop zij wordt gefinancierd" (Höfner en Elser t. Macroton, C-41/90, Jurispr. 1991 I-1979, r.o. 21). In dit arrest is tevens vastgesteld dat het gegeven dat een activiteit gewoonlijk is toevertrouwd aan publiekrechtelijke organen in zichzelf niet afdoet aan het economisch karakter daarvan (r.o. 22).

8. De vraag die, in overeenstemming met het in paragraaf 7 omschreven ondernemingsbegrip, in het kader van onderhavig besluit moet worden beantwoord is of het uitvoeren van werknemersverzekeringen een economische activiteit is. Het is in dit verband van belang dat sinds 1 januari 1998 op grond van de Wet premiedifferentiatie en marktwerking bij

arbeidsongeschiktheidsverzekeringen (hierna: "Wet Pemba", Stb. 1997, 175) ondernemingen de mogelijkheid hebben om voor een periode van 5 jaar het eigen risico te dragen ten aanzien van de WAO. Wanneer ondernemingen een eigen risico gaan dragen, nemen zij ook een aantal - voorheen publieke - uitvoeringsactiviteiten voor hun rekening die door de uitvoeringsinstellingen worden uitgevoerd. Kern is dat de eigen-risico-dragende werkgever voor de eerste vijf jaar de betaling van de WAO-uitkering overneemt van de uitvoeringsinstelling en gedurende die periode geen gedifferentieerde premie aan de uitvoeringsinstelling verschuldigd is. Een aantal ondernemingen maakt thans reeds van de mogelijkheid gebruik om een eigen risico te dragen. Niet uit te sluiten valt dat de gedifferentieerde WAO premie de komende jaren zal stijgen ten gevolge van de instroom van nieuwe WAO-gevallen. Als gevolg daarvan is het mogelijk dat aanzienlijk meer ondernemingen geprikkeld zullen worden om een eigen risico te gaan dragen.

9. Een aantal activiteiten die door de uitvoeringsinstellingen worden verricht, kunnen ondernemingen dus voor een belangrijk deel zelf uitvoeren of aan derden opdragen. Deze activiteiten betreffen niet alleen administratieve handelingen, zoals het verstrekken van uitkeringen, maar ook activiteiten die gericht zijn op preventie en reïntegratie. Het is immers aannemelijk dat private ondernemingen ten gevolge van veranderingen in de WAO na 1 januari 1998 *extra* (dat wil zeggen naast de reeds door hen verrichte) activiteiten op het gebied van preventie en reïntegratie (sociaal-medische begeleiding en arbeidstoeleiding), die thans ook door uitvoeringsinstellingen verricht worden, gaan verrichten. Een van de doelstellingen van de genoemde Wet Pemba is immers het genereren van financiële prikkels voor ondernemingen om extra activiteiten te ontplooiën op het gebied van preventie en reïntegratie. Hoewel het proces van de claim-beoordeling (ter vaststelling van het recht op een WAO-uitkering) ook na de invoering van de Wet Pemba tot het exclusieve domein van de uitvoeringsinstelling is blijven behoren, ondervinden partijen bij het verrichten van een aantal handelingen in het kader van de uitvoering van de WAO dus concurrentie van ondernemingen die zelf de desbetreffende handelingen voor hun rekening nemen. In geval ondernemingen dergelijke handelingen uitbesteden aan derden, ondervinden partijen concurrentie van die derden. Zie in dit verband paragraaf 28 en volgende, en in het bijzonder paragraaf 30.

10. De mogelijkheden voor het verrichten van activiteiten - te weten administratieve handelingen en activiteiten die gericht zijn op preventie en reïntegratie - waarover de afnemers van de uitvoeringsinstellingen in beginsel beschikken, vormen een duidelijke aanwijzing dat de activiteiten van deze instellingen door private ondernemingen kunnen worden uitgevoerd zodat zij als economische activiteiten in bovenbedoelde zin kunnen worden gekenschetst. Op grond van het voorgaande kan de conclusie getrokken worden dat de uitvoeringsinstellingen als ondernemingen in de zin van de Mededingingswet kunnen worden beschouwd.

(b) De kwestie van de zeggenschap

Opvatting van partijen

11. Volgens partijen zijn de uitvoeringsinstellingen voor de werknemersverzekeringen geen voorwerp van de voorgenomen concentratie. De inrichting van de nieuw te vormen groep wordt volgens partijen voor het overgrote deel bepaald door de uit de Organisatiewet sociale verzekeringen 1997 (hierna: "Osv 1997", Stb. 1997, 95) voortvloeiende eisen. Ook het Besluit voorwaarden erkenning uitvoeringsinstelling (Stb. 1997, 803) speelt hierbij een rol. Om de

zelfstandige positie van de uitvoeringsinstellingen en de scheiding van geldstromen en zeggenschap te garanderen, zijn blijkens de melding de hierboven genoemde A-aandelen gescheiden in A1 en A2. De aandelen A1 hebben betrekking op Cadans Uitvoeringsinstelling BV en worden gehouden door de huidige Stichting Cadans Holding. De aandelen A2 hebben betrekking op GUO Uitvoeringsinstelling BV en worden gehouden door de huidige Stichting GUO Publiek Beheer.

12. Uit de aanvulling op de melding van partijen d.d. 16 maart 1998 blijkt dat een aantal besluiten van het holdingbestuur (met betrekking tot wijziging van de statuten of het ontbinden van de uitvoeringsinstelling, het uitgeven van aandelen in de uitvoeringsinstelling, het uitkeren van dividend of vrije reserves van de uitvoeringsinstelling, het vervreemden of bezwaren van activa van de uitvoeringsinstelling en het vervreemden of bezwaren van aandelen in de uitvoeringsinstelling) ten aanzien van de twee uitvoeringsinstellingen de expliciete goedkeuring van de aandeelhouder A1 of A2 behoeft. Voorts is er volgens partijen ten aanzien van de jaarrekening sprake van een duidelijke scheiding tussen de beide uitvoeringsinstellingen. Ten behoeve van elk van de twee uitvoeringsinstellingen moeten separate accountantsverklaringen worden afgegeven. Daarnaast is er volgens partijen sprake van een scheiding tussen de beide uitvoeringsinstellingen in financiële zin. Partijen hebben op grond van een en ander naar voren gebracht dat de betrokken uitvoeringsinstellingen feitelijk niet fuseren en dat de omzet van de overige onderdelen van de betrokken ondernemingen zo gering is dat de voorgenomen concentratie niet binnen de werkingssfeer van de Mededingingswet zou vallen. Derhalve zou de fusie volgens partijen niet meldingsplichtig zijn.

-

Beoordeling

13. De voorgenomen transactie blijkt zodanig vorm te zijn gegeven dat de uitvoeringsinstellingen een aanzienlijke mate van vrijheid behouden om hun wettelijke taken te kunnen verrichten en dat de aandeelhouder (in casu de holding) geen richtlijnen mag geven, die afbreuk kunnen doen aan de behoorlijke uitvoering van taken door de uitvoeringsinstelling zoals die voortvloeit uit de wet. Voorts zijn regelingen getroffen die beogen dat bij de vaststelling van de strategie van de groep rekening gehouden wordt met de bijzondere positie van de uitvoeringsinstellingen en dat, gelet op de bijzondere verantwoordelijkheid van partijen als speler in het publieke domein, daaraan geen afbreuk mag worden gedaan door de te voeren strategie van de groep. Indien immers geen rekening met het wettelijk kader voor de uitvoering van de sociale zekerheid rekening gehouden zou worden, zou de voorgenomen concentratie kunnen leiden tot strijdigheid met bestaande wet- en regelgeving.

14. In het onderhavige geval is van belang dat de beide uitvoeringsinstellingen ten gevolge van de voorgenomen concentratie onder één holdingmaatschappij worden gebracht. Het bestuur van de holding wordt gevoerd door een uit een zestal personen bestaande hoofddirectie. Deze directie houdt zich, blijkens informatie van partijen, bezig met een aantal zaken, waarbij volgens partijen "eenheid van sturing" gewenst is. Voorts zal de op te richten holding een Raad van Commissarissen kennen die toezicht houdt op (het beleid van) de hoofddirectie en de algemene gang van zaken in de vennootschap en de met haar verbonden ondernemingen. Daarnaast adviseert de Raad van Commissarissen de hoofddirectie in tal van beleidsaangelegenheden.

15. Hetgeen door partijen naar voren is gebracht ten aanzien van de scheiding tussen de beide uitvoeringsinstellingen doet niet af aan het feit dat er blijkens de door partijen overgelegde gegevens sprake is van een gemeenschappelijke groepsstrategie waaraan de beide

uitvoeringsinstellingen onderworpen zijn. Een wezenlijke invloed, weliswaar beperkt door de bestaande wettelijke kaders ten aanzien van de uitvoering van de werknemersverzekeringen, op de beide uitvoeringsinstellingen vanuit de holding is zeker mogelijk en aanwezig. Deze invloed heeft blijkens door partijen overgelegde gegevens op een scala van factoren betrekking. In dit verband zijn door partijen de volgende aspecten genoemd: de strategie en portfolio van de groep, het relatiebeheer en de coördinatie van de klantencontacten, de financiële sturing van de groep, het informatie-management en het *human-resources*-management. Partijen hebben in dit verband naar voren gebracht dat naar hun oordeel beslissingen van de directie van de holding ten aanzien van deze factoren hun weerslag kunnen hebben op de *beide* uitvoeringsinstellingen, omdat beide uitvoeringsinstellingen deel uit zullen maken van de groep.

16. Partijen hebben ook medegedeeld dat een zogenoemde moeder-dochterrelatie (holding versus uitvoeringsinstellingen) voor hen een gegeven vormt, waarvan zij uit dienen te gaan. Een dergelijke relatie wordt volgens partijen, naast de bijzondere regelgeving op het terrein van de uitvoering van de sociale zekerheid, beheerst door de regelgeving zoals die in het Burgerlijk Wetboek is neergelegd. Er is, volgens partijen, altijd sprake van een zekere, zij het (door wet- en regelgeving) beperkte, mate van zeggenschap van de holding over de uitvoeringsinstellingen, waaraan niet valt te ontkomen. Aan de holding worden, aldus partijen, bij wege van wet dwingend een aantal bevoegdheden toegekend, die haar niet kunnen worden ontnomen. Door partijen genoemde voorbeelden van dergelijke bevoegdheden zijn de benoeming van bestuursleden bij de vennootschap (i.c. de uitvoeringsinstelling) en het goedkeuren van de jaarrekening van de vennootschap.

17. Ook het feit dat het bestuur van de holding de goedkeuring nodig heeft van de vergadering van de aandeelhouders A1 respectievelijk A2 voor een aantal besluiten van de directie van de holding (zoals genoemd in paragraaf 12 van dit besluit) kan niet tot de conclusie leiden dat er op holdingniveau geen zeggenschap bestaat ten opzichte van de verschillende bedrijfsonderdelen. De noodzaak van goedkeuring van dergelijke besluiten van de directie van de holding door de aandeelhouders A1 respectievelijk A2, lijkt blijkens de aard van de beslissingen waarvoor goedkeuring vereist is, immers niet doorslaggevend te zijn voor de verkrijging van zeggenschap, maar dient vooral ter waarborging van de belangen van die aandeelhouders. Het betreft hier in hoofdzaak beslissingen die normaal ook de goedkeuring van minderheidsaandeelhouders behoeven om hun financiële belangen als investeerders veilig te stellen, terwijl minderheidsaandeelhouders geen beslissende invloed uit kunnen oefenen op strategische beslissingen inzake het bedrijfsbeleid.

c. Conclusie toepasselijkheid Mededingingswet

18. Uit het voorgaande blijkt dat Stigas en Cadans in het kader van de fusie een gemeenschappelijk ondernemingsbestuur in het leven zullen roepen. Doordat op holding-niveau één permanent ondernemingsbestuur wordt geformeerd, ontstaat dientengevolge een economische eenheid. Het ondernemingsbestuur heeft, binnen een omvangrijk aantal stringente randvoorwaarden op grond van bestaande wet- en regelgeving, het vermogen om een beslissende invloed uit te oefenen op de activiteiten van de onder de holding vallende vennootschappen. Derhalve is sprake van een fusie in de zin van artikel 27, onder a, van de Mededingingswet. Deze fusie omvat zowel de "publieke activiteiten" als de "private activiteiten".

19. In het licht van bovenstaande en op grond van de bij de melding ter beschikking gestelde omzetgegevens kan geconcludeerd worden dat de gemelde transactie een concentratie is die binnen het toepassingsbereik

van de Mededingingswet valt.

IV. BEOORDELING A. Relevante markten

Relevante productmarkt

20. Partijen hebben aangegeven dat er sprake is van één te onderzoeken markt, namelijk de markt voor de uitvoering van de werknemersverzekeringen ("publieke activiteiten"). Op basis van gegevens van partijen kan geconcludeerd worden dat er weliswaar nog andere door de voorgenomen concentratie beïnvloede "private activiteiten" zijn, maar dat de positie van partijen hier zodanig is dat er geen sprake is van een te onderzoeken markt, zoals omschreven in art. 1 van het Besluit gegevensverstrekking Mededingingswet (Stb. 1997, 485).

21. Op de door partijen omschreven markt voor de uitvoering van de werknemersverzekeringen zijn de reeds genoemde uitvoeringsinstellingen actief. Partijen hebben evenwel medegedeeld dat ten aanzien van de uitvoering van werknemersverzekeringen naar hun oordeel geen sprake is van een "markt" in mededingingsrechtelijke zin; in de eerste plaats omdat deze markt een "afgesloten" markt is, waar het volgens partijen thans niet mogelijk is om toe te treden; in de tweede plaats omdat werkgevers thans geen keuzevrijheid hebben ten aanzien van een uitvoeringsinstelling en in de derde plaats omdat de uitvoeringsinstellingen slechts met één opdrachtgever worden geconfronteerd. Ten aanzien van dat derde aspect hebben partijen nog opgemerkt dat het Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen (hierna: "LISV") als enige opdrachtgever contracten afsluit met de uitvoeringsinstellingen voor de sociale zekerheid op basis waarvan de uitvoeringsinstellingen hun werkzaamheden verrichten. De uitvoeringsinstellingen ontvangen van het LISV een administratiekostenvergoeding voor hun werkzaamheden. Uitsluitend voor het geval de Nederlandse mededingingsautoriteit een andere mening mocht zijn toegedaan, zo hebben partijen naar voren gebracht, wordt de relevante dienstenmarkt waarop de uitvoeringsinstellingen actief zijn, beschreven.

22. Volgens partijen is er geen sprake van afzonderlijke markten per uit te voeren werknemersverzekering, omdat partijen slechts met één opdrachtgever ten aanzien van verschillende verzekeringen worden geconfronteerd en omdat de kennis en expertise om de verschillende werknemersverzekeringen uit te voeren zeer veel op elkaar lijken. Deze opvatting van partijen ten aanzien van de afbakening van de relevante productmarkt kan in het licht van hetgeen door hen naar voren is gebracht, aannemelijk worden geacht.

23. Met betrekking tot het standpunt van partijen dat er naar hun oordeel geen sprake is van een markt in mededingingsrechtelijke zin, is het volgende van belang. Ten aanzien van het eerste argument van partijen zij opgemerkt dat, voor zover er in het onderhavige geval al sprake is van een markt die afgesloten is voor nieuwe toetreders, het bestaan van een dergelijke markt, op zichzelf geen reden vormt om aan te nemen dat er geen sprake is van een markt in mededingingsrechtelijke zin.

24. Ten aanzien van het tweede en derde argument van partijen is van belang dat, zoals reeds opgemerkt, sinds 1 januari 1998 de mogelijkheid bestaat dat ondernemingen ten aanzien van de WAO een eigen risico dragen voor een bepaalde werknemer gedurende een periode van maximaal 5 jaar. In ruil voor het dragen van een eigen risico behoeven die ondernemingen dan geen gedifferentieerde WAO-premie af te dragen, maar alleen de WAO-basispremie. Tevens zullen de ondernemingen die ervoor kiezen een eigen risico te dragen, een deel van de handelingen moeten verrichten die anders door de uitvoeringstellingen zouden zijn

verricht, zoals de administratieve handelingen die samenhangen met de uitbetaling van een WAO-uitkering aan een verzekerde. Desgewenst kunnen ondernemingen die in het kader van de WAO kiezen voor het dragen van een eigen risico er ook voor kiezen dergelijke handelingen uit te besteden aan derden. Voor afnemers van diensten van de uitvoeringsinstellingen is sinds 1 januari 1998 dus een zekere mate van keuzevrijheid ontstaan en daarmee is een zekere mate van marktwerking gecreëerd.

25. Zoals reeds naar voren is gebracht, ondervinden partijen bij het verrichten van een aantal handelingen in het kader van de uitvoering van de WAO concurrentie van ondernemingen die zelf de desbetreffende handelingen voor hun rekening nemen. In geval ondernemingen dergelijke handelingen uitbesteden aan derden, ondervinden partijen concurrentie van die derden.

26. Voor de uiteindelijke beoordeling van de voorgenomen concentratie kan in het onderhavige geval evenwel in het midden blijven of de door partijen omschreven relevante markt gekenmerkt wordt door (effectieve) mededinging. Ook indien de opvatting van partijen niet gevolgd wordt en uitgegaan wordt van een markt met effectieve mededinging zullen partijen op de markt voor het uitvoeren van werknemersverzekeringen geen machtspositie verwerven of versterken. In dit verband kan worden verwezen naar paragraaf 28 tot en met 30.

Relevante geografische markt

27. De activiteiten van de betrokken ondernemingen strekken zich uit over geheel Nederland. Buiten Nederland wordt geen enkele omzet gehaald. De relevante markt is derhalve beperkt tot Nederland, aldus partijen. Dit standpunt van partijen kan worden onderschreven, mede gelet op het feit dat partijen geen (noemenswaardige) concurrentie ondervinden van buitenlandse ondernemingen.

B. Gevolgen van de concentratie

28. Om het marktvolume van de relevante markt te bepalen is een inschatting van de geaggregeerde omzet noodzakelijk. De premie-inkomsten van de uitvoeringsinstellingen vallen niet als omzet van de uitvoeringsinstellingen te beschouwen, omdat de uitvoeringsinstellingen slechts fungeren als "doorgeefluik": de premie-inkomsten die de uitvoeringsinstellingen van het LISV verkrijgen, worden doorgesluisd naar de verzekerden. De kostenvergoedingen die de uitvoeringsinstellingen van het LISV ontvangen in het kader van de uitvoering van de werknemersverzekeringen, vormen de relevante inkomsten voor de uitvoeringsinstellingen. Voor zover ondernemingen er voor kiezen een eigen risico te dragen ten aanzien van de WAO en een aantal handelingen in het kader van de uitvoering van de WAO uitbesteden aan derden, moet de omzet van deze derden bij de berekening van het marktvolume worden betrokken.

29. Partijen behalen op de markt voor het uitvoeren van werknemersverzekeringen ten gevolge van de voorgenomen concentratie een gecombineerd marktaandeel van ten hoogste 27%. Partijen worden geconfronteerd met ten minste een drietal tegenspelers (GAK, SFB en sinds 1 januari 1998 de uitvoeringsinstelling USZO), waarvan er één over een zeer sterke marktpositie beschikt.

30. Bovendien ondervinden partijen, zoals opgemerkt, thans reeds de vormen van concurrentie indien en voor zover ondernemingen er voor

kiezen een eigen risico te dragen ten aanzien van de WAO. Verondersteld mag worden dat naarmate meer ondernemingen er voor kiezen voor hun werknemers een eigen risico in het kader van de WAO te dragen, partijen geconfronteerd zullen worden met een ceteris paribus daling van de administratie-onkostenvergoeding van het LISV en dat het marktaandeel van partijen ceteris paribus zal dalen.

31. Niet uit te sluiten valt dat in de toekomst een verdergaande "marktopening" zal worden gerealiseerd dan thans het geval is, waarbij enerzijds de uitvoeringsinstellingen mogelijkerwijs onderling gaan concurreren en anderzijds de toetreding tot de markt mogelijkerwijs vereenvoudigd wordt. In dat laatste geval zouden uitvoeringsinstellingen met nieuwe marktdeelnemers geconfronteerd worden. Een dergelijke vorm van "marktopening" zou in de toekomst ook consequenties kunnen hebben voor de afbakening van de relevante markt, bijvoorbeeld doordat de productdimensie van de markt verandert. Het kabinet is thans bezig met het vaststellen van de contouren van de uitvoering van de sociale zekerheid na het jaar 2000, het jaar waarin de huidige Organisatiewet Sociale Verzekeringen vervangen zou moeten worden door een nieuwe Organisatiewet. Volgens partijen is het de bedoeling dat in deze nieuwe wet van meer marktwerking uitgegaan wordt. Het staat thans nog niet vast hoe de contouren voor de uitvoering van de sociale zekerheid er uit zullen zien en van welke mate van concurrentie in de toekomst sprake zal zijn.

32. In het onderhavige geval is het voor de beoordeling van de voorgenomen concentratie niet van belang in hoeverre en in welke mate de uitvoeringsinstellingen in de toekomst geconfronteerd zullen worden met bepaalde vormen van concurrentie, omdat reeds in de thans bestaande marktverhoudingen de voorgenomen concentratie niet zal kunnen leiden tot het ontstaan of versterken van een economische machtspositie die tot gevolg heeft dat een daadwerkelijke mededinging op de Nederlandse markt of een deel daarvan op significante wijze wordt belemmerd.

V. CONCLUSIE

33. Na onderzoek van deze melding, is de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit tot de slotsom gekomen dat de gemelde operatie binnen de werkingssfeer van het in hoofdstuk 5 van de Mededingingswet geregelde concentratietoezicht valt. Hij heeft geen reden om aan te nemen dat als gevolg van die concentratie een economische machtspositie kan ontstaan of worden versterkt die tot gevolg heeft dat een daadwerkelijke mededinging op de Nederlandse markt of een deel daarvan op significante wijze wordt belemmerd.

34. Gelet op het bovenstaande deelt de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit mede dat voor het tot stand brengen van de concentratie waarop de melding betrekking heeft geen vergunning is vereist.

Datum: 31.03.1998

w.g. A.W. Kist

directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit

Tegen dit besluit kan degene, wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, binnen zes weken na bekendmaking van dit besluit een gemotiveerd beroepschrift indienen bij de arrondissementsrechtbank te Rotterdam, sector bestuursrecht, Postbus 50951, 3007 BM, Rotterdam.

[terug](#)

Aan de inhoud van deze pagina's kunt u geen rechten ontleenen.